

Ismerkedés a középkori életmóddal magvető havában

Iskolánkban minden évben ősszel szervezünk egy olyan egynapos kirándulást, amelyen az összes tanuló és pedagógus részt vesz. Ennek célja – közösségépítésen túl – a tanulókat megismertetni hazánk szép tájaival, természeti kincseivel, történelmi nevezetességeivel.

Az egész iskola (450 tanuló és 40 felnőtt) felkerekedett október 5-én, hogy hagyományainkhoz híven egy napot együtt töltsünk. Kilenc busszal indultunk útnak a Mátra-vidék gyönyörű kis falujába, Hollókőre.

A helyszín csodálatos, nagyon jó adottságokkal rendelkezik. Elismerést érdemel a falu, hogy megőrzi a hagyományait és azt meg tudja mutatni az utókornak. A falu adottságait kihasználva, gyerekekre szabott programokkal vártak minket, így interaktívvá vált a program.

Kipróbálhattuk a régi kézi nyomdát, amit szőlőprésből alakítottak át. Nyomtathattunk egy képet a várról, vagy a hollókői templomról. Népviseletbe öltöztetett párral fotókat lehetett készíteni.

Nagy sikert aratott a Holló Jankó játszóház, ahol régi udvari játékokat próbálhattunk ki, ahonnan nehéz volt a gyerekeknek elszakadni. Amikor megköszöntük az ott lévő segítők türelmét, munkáját, akik a játékokat bemutatták, és segítettek a gyerekeknek, a szervezők pozitív visszajelzést adtak tanulóink viselkedéséről, megjegyezték, hogy ügyesen játszottak, betartották a szabályokat, pedig amikor megtudták, hogy ennyi gyerekkel jövünk, rosszabbra számítottak.

Na és a vár! A várban egy olyan előadást hallottunk a régmúlt történelméről egy lovagi ruhába öltözött helyi lakóstól, hogy pl. a harmadikosokat alig lehetett leállítani, annyi kérdésük volt. Ettől természetesen az előadó is szárnyakat kapott, hiszen mi lehet annál jobb, ha a gyerekek kíváncsiak, érdeklődnek, mernek és tudnak kérdezni. Ha nem vár a következő csoport, és rájuk az újabb program, még elidőztek volna ott egy darabig.

És ami pedig még a tanárokat is megbabonázta: a zoknicsata. Némelyikünkben volt némi ellenérzés, de úgy jöttünk haza, hogy ezt itthon is bevezetjük, például egy-egy sportnap keretében. Nem kell hozzá más, csak kiszuperált zoknik rongyokkal megtöltve, és lekerekített szélű pajzsok, amikkel védhetik magukat. Két csapat, a közönség biztatása, és kiadhatja a feszültségeit, bátran dobálhatja az „ellenfelet”, gyakorolhatja az önvédelmet – gyors elhúzóadás a zoknigombóc-lövedék elől, és máris mozgással teli felszabadultság az eredmény. Szuper volt!

A vár előtti réten együtt volt az egész iskola. Egy fiatal népdalénekes citerakisérettel egy szép hollókői népdalt tanított meg a 450 gyereknek és a 40 kísérő pedagógusnak. Ezután volt lehetőség egy kis szabad programra. Játshattak, futkározhattak, gyönyörködhetnek a szép kilátásban, amit sokan meg is örökítettek. Jó volt látni, hogy sok gyerek nem csak önmagát és a társait fotózta a gyönyörű háttérrel, hanem magát a tájat is, úgy önmagáért. Mindkettő egy maradandó élmény, érték.

Az idő nagyon kellemes volt, kívánni sem tudunk volna jobbat. Elfáradtunk, de jólesően. A gyerekek élményekkel feltöltődve mentek haza - több szülő megköszönte a kirándulást, hogy a gyereke mennyire feldobva mesélt erről a napról.

A gyerekek érdeklődése, jó értelemben vett felszabadultsága, öröme megerősítette bennünk azt az érzést, hogy megérte egy ilyen programot szervezni.

